

॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ इति आदिपर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्यदीपे त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ तत इति ॥ १ ॥ २ ॥ कषायीकृते रक्ते लोचने यस्य सः ॥ ३ ॥ अकृता असंस्कृता ॥ ४ ॥ ५ ॥ सामर्थ्येन सख्यं सौहृदं जीर्यत इत्युक्तं ॥ ६ ॥ एनं सखायं विहरति पृथक् करोति रहति सख्याऽव्यावयति ॥ ७ ॥ मैवमिति एवं जीर्णं भ

तथैवेयं धरादेवी सागरांता सपत्तना ॥ कश्यपाय मया दत्ता कृत्स्नानगरमालिनी ॥ ६२ ॥ शरीरमात्रमेवायममेदमवशेषितं ॥ अस्त्राणि च महार्हाणि शस्त्राणि विविधानि च ॥ ६३ ॥ अस्त्राणि वा शरीरं वा वरयैतन्मयोद्यतं ॥ वृणीष्व किं प्रयच्छामि तुभ्यं द्रोण वद श्रुतम् ॥ ६४ ॥ द्रोण उवाच ॥ अस्त्राणि मे समग्राणि संहाराणि भार्गव ॥ सप्रयोगरहस्यानि दातुमर्हस्य शेषतः ॥ ६५ ॥ तथेत्युक्त्वा ततस्तस्मै प्रादादस्त्राणि भार्गवः ॥ सहरस्य ब्रतं चैव धनुर्वेदमवशेषतः ॥ ६६ ॥ प्रतिगृह्यतु तत्सर्वं कृतास्त्रो द्विजसत्तमः ॥ प्रियं सखायं सुप्रीतो जगाम द्रुपदं प्रति ॥ ६७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि द्रोणस्य भार्गवादस्त्रप्राप्तौ त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो द्रुपदमासाद्य भारद्वाजः प्रतापवान् ॥ अब्रवीत् पार्थिवं राजन् सखायं विद्धि मामिह ॥ १ ॥ इत्येवमुक्तः सख्या संप्रीतिपूर्वं जनेश्वरः ॥ भारद्वाजेन पांचाल्यो नामृष्यतव चोऽस्यतत् ॥ २ ॥ सक्रोधामर्षजिह्वभ्रूः कषायीकृतलोचनः ॥ ऐश्वर्यमदसंपन्नो द्रोणं राजा ब्रवीदिदं ॥ ३ ॥ द्रुपद उवाच ॥ अकृतेयं तव प्रज्ञा ब्रह्मन्नातिसमं जसा ॥ यन्मां ब्रवीषि प्रसभं सखातेऽहमिति द्विज ॥ ४ ॥ न हिराज्ञामुदीर्णानामेवं भूतैर्नरैः क्वचित् ॥ सख्यं भवति मंदात्मनः श्रिया हीनैर्धनच्युतैः ॥ ५ ॥ सौहृदान्यपि जीर्यते कालेन परिजीर्यतः ॥ सौहृदमेत्वया ह्यासीत् पूर्वसामर्थ्यबंधनं ॥ ६ ॥ न सख्यमजरं लोके हृदि तिष्ठति कस्यचित् ॥ कालो ह्येनं विहरति क्रोधो वै नरहृत्युत ॥ ७ ॥ मैवं जीर्णमुपास्व त्वं सख्यं भवत्वपाकृधि ॥ आसीत् सख्यं द्विजश्रेष्ठ त्वयामर्थनिबंधनं ॥ ८ ॥ न दरिद्रो वसुमतो नाविद्वान्विदुषः सखा ॥ न शूरस्य सखा क्लीबः सखि पूर्वकिमिष्यते ॥ ९ ॥ ययोरेव स मं वित्तं ययोरेव समं श्रुतं ॥ तयोर्विवाहः सख्यं च न तु पुष्टविपुष्टयोः ॥ १० ॥

वत् जीर्णत्वं प्रामुख्यं मा उपोत्सवतु पुनः अपाकृधि दूरीकुरु यद्वा भवतु जीर्णं सख्यं तत्तु एवं पूर्ववत् मा उपोत्सवतु अपाकृधि नाशयत्यजेत्यर्थः ॥ हिसार्थस्य स्वादिकञ्जो रूपं अत्रापि हेतुः अर्थनिबंधनं ॥ ८ ॥ एतदेव विदुषोति न दरिद्र इत्यादिना पूर्वसखा इति सखि पूर्वजीर्णं सख्यं तत्किं इष्यते अपि तु नैवेतिका का योज्यं ॥ ९ ॥ विपुष्टः कशो निर्धनो वा ॥ १० ॥